

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 15 października 1881.

114.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 29 września 1881,

stanowiące w jaki sposób postępować należy we względzie opodatkowania z tak zwanymi przyrządami próbnymi do melasu w gorzelniach opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się na zasadzie §fu 30go ustawy o opodatkowaniu gorzałki, że w gorzelniach opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru, flasze tak zwanego przyrządu próbnego do melasu, przeznaczone na melas, który poddany być ma na próbę fermentacyi, zaliczać należy stósownie do §fu 26 l. 1, lit. g ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o opodatkowaniu gorzałki, do naczyń bezwarunkowo opłatnych; inne zaś naczynia tego przyrządu, przeznaczone tylko na wodę i parę, tudzież rury przewodnie na wodę i parę, do tego przyrządu należące, uważać należy stósownie do §fu 25 l. 1 i 2 przerzeczonej ustawy za wolne od podatku.

Dunajewski r. w.

115.

Dokument koncesyi z dnia 30 września 1881,

na kolej żelazną parową ze Złóńca do Hospocina.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. Spółka kolei żelaznej prasko-duchcowskiej podała w porozumieniu z kuratorem ustanowionym sądownie dla właścicieli wydanych przez nią obligacyj z prawem pierwszeństwa i za zewoleniem Władzy kuratelnej prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi w Złóńcu do Hospocina, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy uprzyw. Spółce kolei żelaznej prasko-duchcowskiej prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei prasko-duchcowskiej w Złóńcu do Hospocina.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny. Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka na żądanie Rządu odpowiednią kaucyą w gotówce lub w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się uprzyw. Spółce kolei prasko-duchcowskiej prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków

koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Co się tyczy transportów wojskowych i wszelkich obowiązków dla skarbu wojskowego, postanowienia, które na zasadzie dokumentu koncesyjnego z dnia 25 czerwca 1870 (Dz. u. p. Nr. 97) lub w skutek umowy dodatkowej obowiązują na uprzyw. kolei prasko-duchcowskiej, stosowane być mają także na kolei miejscowej, w §fie 1 wzmiankowanej o tyle, o ile to da się wykonać ze względu, iż jest to kolej drugorzędna, która z tego powodu uzyskała ułatwienia co się tyczy budowy, urządzenia i ruchu, o czem stanowiąc będzie ministerstwo handlu.

§. 7.

Fundusze potrzebne do wybudowania kolei miejscowej w §. 1 wzmiankowanej wzięte będą z zapasów gotówki, jakimi przedsiębiorstwo rozporządza.

Akcyje ani też obligacye z prawem pierwszeństwa nie będą do tego celu wypuszczone w obieg.

§. 8.

Koncesya niniejsza traci moc swoją w tym samym czasie, co koncesya z dnia 25 czerwca 1870 (Dz. u. p. Nr. 97).

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Za podstawę do oznaczenia ceny odkupu wzięta będzie suma roczna, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będzie z dołu w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat półrocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Suma kapitału zakładowego imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo za wypłatą należności w gotówce w §. 9 ustanowionej, bez dalszego wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 9).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 9), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić, aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo używać komisarza swego przy uprzyw. Spółce kolei prasko-duchcowskiej ustanowionego do wglądania w zarząd.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić do skarbu państwa wynagrodzenia; podobnież uwalnia się Spółkę od przepisanego w §fie 89 regulaminu ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1, z r. 1852), obowiązku wynagradzania naddatku z powodu dozoru policyjnego i akcyzowego i od obowiązku dostarczania i utrzymywania bezpłatnie lokali urzędowych.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyę jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów

w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesją i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu dnia trzydziestego miesiąca września, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

116.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1 października 1881,

tyczące się zaprowadzenia od dnia 1 listopada 1881 w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Rovereto ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §fu 16go ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i ustanawianiu komisyj do wykonywania kar, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy wykonywane były w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Rovereto, począwszy od dnia 1 listopada 1881.

Pražák r. w.

117.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2 października 1881,

tyczące się zaprowadzenia od dnia 1 listopada 1881 w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Cieszynie ustawy z dnia 1 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §fu 16go ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i ustanawianiu komisyj do wykonywania kar, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy wykonywane były w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Cieszynie, począwszy od dnia 1 listopada 1881.

Pražák r. w.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 7 paźdz. 1881.

którem zmienia się §. 3 Przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 do ustawy o opodatkowaniu gorzałki i pozwala zwzacać podatek od wyskoku użytego do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu.

Na zasadzie §§. 4 i 102 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72) o opodatkowaniu gorzałki zmienia się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem ministerstwem skarbu niektóre postanowienia 4go ustępu §fu 3go Przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95) do ustawy powyższej i stanowi co następuje:

§. 1.

1. Fabrykant octanu ołowiowego, chcąc wyskok, użyty do wyrobu octanu ołowiowego z zastrzeżeniem zwrotu podatku, uczynić niezdatnym do picia, postąpić sobie może według własnego wyboru, albo w sposób wskazany w powyższym przepisie wykonawczym, albo też biorąc na 1 hektolitr wyskoku, mający najmniej 80 stopni alkoholu, 3 hektolitry wody i 1 hektolitr octu, zawierającego 6% kwasu i dodając do mieszaniny jedną czterdziestą ($\frac{1}{40}$ %) na sto części wyskoku, a więc na 1 hektolitr wyskoku 25 centymetrów sześciennych, surowego oleju zwierzęcego, wyraźnie surowego, t. j. *oleum animale fœtidum*, zwanego także *oleum cornu cervi crudum* lub *fœtidum* (a nie oleju Dippla — *Oleum Dippeli* lub *cornu cervi rectificatum*).

Środka do zakażenia wyskoku dostarczyć ma fabrykant octanu ołowiowego własnym kosztem. Olej zwierzęcy surowy nabywać trzeba, jeżeli Władza skarbowa krajowa tak zarządzi, w ekonomacie tejże Władzy.

Wykonawcy Władzy skarbowej upoważnieni są trzymać pod zamknięciem urzędowem surowy olej zwierzęcy do zakażenia wyskoku dostarczony i brać z niego próbki do przekonania się, czy ma takie własności jakie mieć powinien.

2. Ilość wyskoku, zawierającego najmniej 80 stopni alkoholu, która ma być naraz użyta do zakażenia za pomocą octu i surowego oleju zwierzęcego, wynosić powinna nie mniej niż 2 hektolitry.

Do skutecznienia tego zakażenia fabrykant octanu ołowiowego postawić ma w wyrobni własną kadź dostatecznej wielkości i uwiadomić o tem urzędnika kierującego kontrolą podatkową, celem wymierzenia jej i oznaczenia. Wysokości tej kadzi, do których dochodzić ma wyskok do zakażenia przeznaczony i mieszanina jej z octem i wodą, będą urzędownie sprawdzone i oechowane.

§. 2.

Producentom, wyrabiającym fabrycznie eter siarczany i chloroform, będzie także zwracany podatek od wyskoku do tego celu użytego, z zachowaniem przepisów następujących:

1. Wyskok przeznaczony do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu, powinien zawierać najmniej 80 stopni wyskoku i przed użyciem trzeba go w obecności dwóch wykonawców Władzy skarbowej uczynić niezdatnym do picia (zakazić) przez zaprawienie go środkiem, którego fabrykant dostarczyć ma własnym kosztem.

Do tego celu użyć należy na każdy hektolitr wyskoku najmniej 25 centymetrów sześciennych surowego oleju zwierzęcego, mającego własności w §fie 1 l. 1 wzmiankowane.

Pod względem nabywania tego środka do zakazania, jakoteż pod względem upoważnienia wykonawców Władzy skarbowej do trzymania go pod zamknięciem urzędowym i brania z niego próbek, obowiązywać mają także przepisy paragrafu poprzedzającego.

2. W prośbie o pozwolenie, aby podatek był zwracany, podać ma fabrykant średnią ilość wyskoku potrzebnego do wyrobu każdych 100 kilogramów eteru siarczanego lub chloroformu. Za ilość największą przyjmować się będzie na każde 100 kilogramów eteru siarczanego najwięcej 193 stopni hektolitrowych a na każde 100 kilogramów chloroformu najwięcej 130 stopni hektolitrowych wyskoku.

Podatek zwracany być może tylko od tej ilości, którą fabrykant poda jako potrzebną, gdyby zaś podał większą niż ustanowiona jako największa, tylko od tej ostatniej.

3. W fabryce eteru siarczanego lub chloroformu, mającej prawo do zwrotu podatku, nie wolno ustawiać żadnego przyrządu do rektyfikacji wyskoku.

4. Zresztą do fabrykantów eteru siarczanego i chloroformu, domagających się zwrotu podatku od wyskoku do fabrykacji użytego, stosowane być mają odpowiednio prawidła §fu 3go przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 do ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o opodatkowaniu gorzałki.

§. 3.

Fabrykanci octanu ołowiowego, jakoteż fabrykanci eteru siarczanego i chloroformu, winni w prośbach o przyzwolenie na zwrót podatku wyrazić w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu ilość alkoholu, której w ciągu roku, na który przyzwolenie zwrotu podatków ma być wydane, prawdopodobnie do fabrykacji potrzebować będą i którą uczynić mają niezdatną do picia.

Władze skarbowe I instancyi (dyrekcyje skarbowe, dyrekcyje skarbowe powiatowe, inspektorowie skarbowi i inspektorowie skarbowi starsi) obowiązane są przed wydaniem pozwolenia zasiągnąć wyjaśnienia w izbie handlowo-przemysłowej, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, czy wyrób odbywa się istotnie fabrycznie i czy podana w prośbie fabrykanta prawdopodobnie potrzebna ilość alkoholu odpowiada rozmiarom fabrykacji.

Gdyby izba handlowa przemysłowa uznała, że stosownie do rozmiarów fabrykacji, dostateczną jest ilość alkoholu mniejsza od tej, którą podał fabrykant, wydać należy pozwolenie tylko na tę mniejszą ilość.

Dunajewski r. w.

